

Vogeljaar - Vogelfotoparade 1976

Er zijn een aantal voorwaarden waaraan een vogelfoto moet voldoen om voor geslaagd of voor uitstekend door te gaan. In de eerste plaats moet een foto ethisch verantwoord zijn, dat wil zeggen dat door het toedoen van de fotograaf er niets verstoord mag worden en de vogel in zijn domein zo weinig gestoord wordt dat zijn gedrag niet anders dan normaal blijft.

In de tweede plaats is het belangrijk dat de foto een interessant, voor de vogelsoort kenmerkend, biologisch aspect vastlegt. Dan moet de foto ook esthetisch zijn. We denken hierbij aan de compositie, de kleurverdeling (licht-donker) en de sfeer die het plaatje oproept.

Naast geluk zal de fotograaf niet alleen een zeker artistieke aanleg, maar ook een technische vaardigheid moeten bezitten. Bij dit laatste denken we aan het werk in de donkere kamer, want met wat weglatingen, een beetje betere belichting en het gebruik van wat beter papier enzovoort zouden verschillende aan ons opgezonden foto's een behoorlijk hogere waardering hebben gekregen. Daar voor het ene jurylid het ene aspect wat zwaarder meetelt dan voor het andere zult u begrijpen, dat er weer heel wat gediscussieerd werd voordat de prijzen werden toegekend. Natuurlijk is het belangrijkste bij het fotograferen in de natuur het plezier dat men er aan beleeft en de spanning die aan het 'knippen' voorafgaat. En zo zal een foto, die voor een fotoparade niet aan bepaalde criteria voldoet toch bij de maker ervan, een aantal aangename herinneringen kunnen oproepen. Mocht u hieronder niet worden aangehaald, dan moet u maar denken aan dat ene, voor u, zo unieke moment dat u uw sluitertje indrukte. En dan nu de parade.

Er waren achtendertig inzendingen met ruim negentig foto's. Over de *eerste prijs* konden wij het vrij snel eens worden. Het werd de baltende Tureluur van *Oene Moedt* uit Zaandam, de tweedeprijswinnaar van de vorige Vogeljaar-Vogelfotoparade. Hier werd

een prachtig moment vastgelegd. Een mannetjestureluur in brulloftstooi staand op z'n tenen, roepend, met de vleugels omhoog, die het wijfje behaagt en belaagt. Jammer dat dit wijfje ontbreekt. Er ligt een mooi contrast tussen de lichte onderkant van de vleugels en de donkere omgeving, en de scherpte is erg goed. Alleen de afdruk kan ons inziens iets lichter en schoner (retouche). Een andere fraaie foto van *Oene Moedt*, in samenwerking met *Joop Brinkemper* genomen van copulerende Kleine Plevieren moest nu buiten de prijzen vallen hetgeen wel jammer was, aangezien we deze foto qua actie en belichting erg goed vonden. Het was beter geweest als beide heren ieder hun eigen opname hadden opgezonden.

Over de *tweede* en *derde prijs* werd lang gedelibereerd. Het werden respectievelijk de op muizen jagende Roerdomp in de ruige berm van *J. B. H. Stok* te Alkmaar en de vechtende Buizerden van *W. A. Weenink* te Apeldoorn. Eigenlijk moet je beide foto's zien naast de andere foto's van de zelfde vogels die er bijhoorden en waarin het unieke nog eens extra benadrukt wordt. De actie in beide foto's en het interessante biologische gebeuren zijn de sterke punten, doch de onscherpte en de matige afwerking de zwakke punten. Als we dan de Velduil van *Fr. Houtkamp* en de Grauwe Gors van *H. L. M. Tromp*, beide opnamen in de sneeuw, hier naast leggen, dan zouden de prijswinnaars kunnen zien dat ze qua techniek nog heel wat kunnen opsteken. Aan de Velduil en de Grauwe Gors ontbreekt echter weer de actie. U ziet hoe moeilijk het werk van een jury is.

Voor een *eervolle vermelding* komen in aanmerking de, zelden zo fraai in zijn biotoop gefotografeerde, Kwartelkoning van *H. L. M. Tromp* te Vreeswijk, de sfeervolle op IJslands fjelden genomen Goudplevier van *J. Koeleman* te Papendrecht en de Blauwe Reiger met een knaap van een vis

**Baltsende Tureluur, Westzijderveld, Westzaan, juni 1976.
Leica M3, Telyt 400 mm.**

Foto: Oene Moedt.

Sluipende Roerdomp op muizenjacht in ruige berm. Omgeving Koedijk (N.H.), 7 juli 1974.

Mamiya/Sekor 500 TL, Ennalyt 1 : 4,5/400 mm.

Foto: J. B. H. Stok.

Vechtende Bulzerden. Apeldoorn, 22 oktober 1976.

Asahi Pentax, Spotmatic 1000, 300 mm Orestegor.

Foto: W. A. Weenink.

Kwartelkoning. Lekdijk, Lopikerkapel, 18 mei 1976.
Asahi-Pentax 3 RF, Vivitar 400 mm.

Foto: H. L. M. Tromp.

Goudplevier. IJsland, augustus 1976.
Minolta SR 101, Novoflex 5,6/400 mm.

Foto: J. Koeleman.

Blaue Reiger met vis. Amsterdamse Bos, september 1976.
Fujica ST 801, Pentacon 200 mm.
Foto: E. M. Kraak.

van E. M. Kraak te Amsterdam. De laatste foto zit compositorisch leuk in elkaar. De scherpte kon wel beter. Hiermee is de koek wat de prijzen betreft, wel op. Doch als we eerlijk mogen zijn hadden de kokkeletende Bonte Strandloper van L. Wolzak, het Porseleinhoentje van J. Brinkkemper, de Grutto op het hek met een koe op de achtergrond van P. de Jong, de drinkende Roerdomp van Wil Grond en de voor Nederland exotische foto van parende Hoppen van J. G. Prins, net ook in de prijzen kunnen vallen. Ter afsluiting willen we nog zeggen dat de kleine vogeltjes erg zwak vertegenwoordigd waren (moeilijkheidsfactor) en dat er, zoals we weten, beslist meer goede vogelfotografen in ons land zijn dan deze achtendertig inzenders.

Laten we hopen dat het volgend jaar ook deze mensen hun bescheidenheid zullen afleggen om, mede met hun inzending, weer voor een interessante fotoshow te zorgen.

Namens de jury: Piet Munsterman.

Insektenetende Vlaamse Gaai

Op 23 oktober 1976 werd ik opmerkzaam gemaakt door een weinig schuwe Vlaamse Gaai in onze tuin te Hilversum. Hij begon hard te schreeuwen en zette zijn kuif op toen hij onze hond in het vizier kreeg. De vogel heb ik lange tijd van nabij kunnen bekijken en het bleek dat hij op insectenvangst was, soms omhoogfladderend tussen de takken door achter een insect aan. Af en toe wisselde hij het voedsel af om eens naar de grond te komen en in een eikel, tamme kastanje of beukenoot te pikken, die meestal mee de boom in werden genomen om daar verder behandeld te worden. Dan werden zo'n 20 tot 25 insecten gesnapt voordat weer eens even op de grond gekeken werd. Het achtervolgen van de insecten tussen de takken van de bomen gebeurde soms zó geconcentreerd dat hij meerdere malen bij het neerkomen op de takken met de poten daarvan afgleed doordat deze te onnauwkeurig geplaatst werden. Op 30 oktober zag ik een soortgelijk gedrag van vermoedelijk de zelfde vogel.

J.T.